

[Socialministeren.]

drøfte i udvalget. Det drejer sig om de spørgsmål, som såvel fru Nathalie Lind som hr. Valbak og fru Jette Boutrup har nævnt.

Til fru Karen Thurø Hansen vil jeg lige sige, at jeg skal undersøge mulighederne for at få indføjret „den sociale ankestyrelse“ efter „landsnævnet“. Det ville være praktisk, det kan jeg godt se.

Jeg håber, at vi kan få en meget hurtig behandling i udvalget af dette lovforslag, således at vi undgår, at der opstår nogen sager, mens vi arbejder med forslaget. Jeg er klar over, at ikrafttrædelsesdatoen 1. januar 1973 ikke kan holde, men jeg håber, at vi kan få loven igennem til 1. februar 1973.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd [af Kaj V. Andersen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 1937, fremsættelsen i tidenden sp. 958).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den sidst på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd.

(Lovforslaget (nr. 112) findes i tillæg A. sp. 2349, fremsættelsen i tidenden sp. 1557).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Falk Hansen: Det har ofte været fremhævet, at interessen for at påtage sig et arbejde som menighedsrådsmedlem hos mange mennesker har været yderst behersket.

I første række har naturligvis været nævnt den svigtende interesse for kirkelige spørgsmål som begrundelse for dette forhold. Det kan naturligvis ikke uden videre afvises. I hvert tilfælde findes der kredse, der altid med glæde konstaterer, at den kirkelige interesse er vigende, uden at de af den grund gør noget videre ud af at dokumentere deres påstand. Af de mange avisudklip, jeg har liggende fra det sidste års tid, fremgår det imidlertid med al tydelighed, at f. eks. kirkeministeren mange gange rundt om i landet har talt om kirkelige spørgsmål til forsamlinger, hvis størrelse mange politikere nok kunne misunde hende. I øvrigt er det da også først for nylig, at der ude omkring i kommunerne er ved at vågne en større interesse for f. eks. kommunalbestyrelsernes arbejde i det daglige.

For mig står det helt klart, at den manglende interesse for menighedsrådene og deres virke bl. a. skyldes, at deres indflydelse og bestemmelsesret på en lang række områder har været yderst ringe. Derfor hilser jeg med glæde det lovforslag, kirkeministeren nu har fremsat, bl. a. ud fra ønsket om at forøge disse folkevalgte råds kompetence og de valgte medlemmers indflydelse.

Jeg er altså ganske uenig med hr. Morten Lange, når han til Kristeligt Dagblad den 4. juli i år udtaler, at forslaget om menighedsrådenes større indflydelse er en ulykkelig idé, der er hul som en tønde. I den samme udtalelse er hr. Morten Lange inde på den tanke, at menighedsrådene er et pseudodemokratisk organ, hvorfor det er rimeligt, at de kun har pseudomagt. Baggrunden for denne udtalelse er, at de mange fredsvalg viser, at det kun er et lille mindretal, der er interesseret i at være med i menighedsrådsarbejdet. Det er som regel de frelste, der melder sig, siger hr. Morten Lange. Nu er hr. Morten Langes viden om politik og svampe jo af en ikke ringe størrelse — det ved alle, også han selv — og jeg forstår af den her citerede udtalelse, at hans kendskab til dele af frelsesmekanismen heller ikke er at kimse ad. På trods af dette er jeg nu af den opfattelse, at større indflydelse og dermed følgende større ansvar nok ville være i stand til at kalde nogle af de ufrelste frem til at gøre et stykke arbejde på dette område. Skulle det vise sig at blive tilfældet, vil jeg hilse det med glæde.